

Uvod

Jezik i govor stoje u odnosu koda i poruke, sistema i procesa, govor je jezik u akciji. Komunikacija je moguća kada se učesnici služe istim jezičkim kodom. Kao društvena pojava, jezik postoji i menja se uglavnom nezavisno od volje pojedinaca koji ga nasleđuju od svojih predaka i predaju u nasledstvo potomcima.

Jezik i govor su neraskidivo povezani. Niti bi mogao postojati jezik, a da se praktično ne realizuje govorom, niti bi govornu komunikaciju bilo moguće ostvariti bez nekog jezika. Govor i jezik su u stalnom sadejstvu i prožimanju usled čega se menjaju i jedno i drugo.

Govor je podložan uticaju mnogih praktičnih činilaca koji su u vezi sa psihofiziološkim osobinama čoveka. Zamuckivanje, zamor, nedostatak koncentracije nisu idealni uslovi za komunikaciju, ali jezički obrasci opstaju i u ovakvim uslovima.

Mogućnost da čovek komunicira, a naročito da upotrebi, i to s lakoćom, jezičke simbole, veštinu organizovanog i prilagođenog korišćenja jezičkih simbola u različitim situacijama, zasnovana je na posbnim sposobnostima. Zbog nove elektronske tehnike, mogućnost opštenja je porasla. Neki smatraju da je glavno obeležje našeg doba suvišno komuniciranje. Činjenica je da čovek u sebi nosi duboko ukorenjenu potrebu za opštenjem. Ako neka osobama loše opšti, zato postoje duboki razlozi, koji obično proističu iz načina života i neuspelog društvenog prilagođavanja.

Uspešna komunikacija u govorenju znatno je uslovljena i osećajnom pozadinom. Psihološki je mudro ponašati se prema protivniku tako da ga uverimo da je ono što mi tvrdimo vrlo slično onome u šta je on već uveren.

Teorijski deo

Pojam jezika

Jezik je sistem gestikulacije, gramatike, znakova, glasova, simbola, ili reči, koji se koristi za prikaz i razmenu koncepata (tj., za komunikaciju), ideja, značenja i misli. Može se zamisliti kao "semantički kod". Proučavanje jezika kao koda se zove lingvistikom, koju je kao akademsku disciplinu u tom obliku uveo Ferdinand de Saussure. Oni koji govore ili na druge načine koriste jezik smatrani su (od strane samoproglašanih lingvisti) delom te jezičke teorijsko-lingvističke zajednice.

Danas u svetu ima više od tri hiljade živih jezika i nekoliko hiljada dijalekata. Ima jezika kojim se odavno ne govori, ali su ostali pisani tragovi koji svedoče o njihovom postojanju. To su italjski, etruski, staroslovenski, gotski i drugi. Valja znati da postoji i čitav niz veštačkih jezika, kao što su esperanto, simla, fortran, jezik signalizacije i drugi, koji imaju različite namene u sistemu ljudske komunikacije.

No, bez obzira da li je prirodni ili veštački, jezik je uvek u obavesnoj, informativnoj funkciji. Jezikom se oslikavaju i prenose sva dostignuća ljudske civilizacije i sva obeležja objektivnog i subjektivnog sveta.

Osnivač srpske države, Stefan Nemanja, govorio je da se čuvanjem jezika, mogu zaštititi interesi države i naroda. Njegove reči iz Hilendarske povelje, najrečitije govore o tome: "Čuvajte, čedo moje milo, jezik kao zemlju. Ne uzimajte tuđu reč u svoja usta. Uzmeš li tuđu reč, znaj da je nisi osvojio, nego si sebe potuđio. Bolje ti je izgubiti najveći i najtvrđi grad svoje zemlje, nego najmanju i najnezatniju reč svoga jezika". Istorija mnogih naroda pokazala je da se gubljenjem jezika istovremeno gubi i nacionalna samobitnost.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com